

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Zdravotně sociální fakulta
POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

- Jméno a příjmení studenta:* **Martina Smolíková**
Studijní obor: Rehabilitační – psychosociální péče o postižené děti, dospělé a seniory
Oponent bakalářské práce: Mgr. Bohdana Břízová, Ph.D.
Ústav: Ústav sociálních a speciálněpedagogických věd
Název bakalářské práce: **Zkušenosti studentů Jihočeské univerzity s dobrovolnictvím v zahraničí**
- Volba tématu:*
1. Mimořádně aktuální
 2. Aktuální pro danou oblast
 3. Užitečné a prospěšné
 4. Standardní úroveň
 5. Neobvyklé
- Cíl práce a jeho naplnění:*
1. Vhodně zvolený cíl, který byl naplněn
 2. Vhodně zvolený cíl, který byl částečně naplněn
 3. Vhodně zvolený cíl, který nebyl naplněn
 4. Nevhodně zvolený cíl
- Struktura práce:*
1. Originální – zdařilá
 2. Logická – systémová
 3. Logická – tradiční
 4. Pro dané téma tradiční
 5. Pro dané téma nevhodná
- Práce s literaturou:*
1. Vynikající, použity dosud neběžné prameny
 2. Velmi dobrá, použity nejnovější dostupné prameny
 3. Dobrá, běžně dostupné prameny
 4. Slabá, zastaralé prameny
- Vybavení práce (data, tabulky, grafy, přílohy):*
1. Mimořádné, funkční
 2. Velmi dobré, funkční
 3. Odpovídá nutnému doplnění textu
 4. Nedostačující
- Přínosy bakalářské práce:*
1. Originální, inspirativní názory
 2. Ne zcela běžné názory
 3. Vlastní názor argumentačně podpořený
 4. Vlastní názor chybí
- Uplatnění bakalářské práce v praxi a ve výuce:*
1. Práci lze uplatnit v praxi
 2. Práci lze uplatnit ve výuce
 3. Vhodná pro publikování
 4. Práci nelze příliš využít ani v praxi ani při výuce

- Formální stránka:
1. Výborná
 2. Velmi dobrá
 3. Přijatelná
 4. Nevyhovující
- Jazyková stránka:
1. Stylistika
 - a) výborná
 - b) velmi dobrá
 - c) dobrá
 - d) nevyhovující
 2. Gramatika
 - a) výborná
 - b) velmi dobrá
 - c) dobrá
 - d) nevyhovující

Zásadní připomínky k bakalářské práci:

1. nemám
2. mám tyto:

Další hodnocení:

Studentka se věnuje oblasti zahraničního dobrovolnictví, a to v souvislosti se studenty Jihočeské univerzity – vznikla tak velmi hezká studie o tomto fenoménu na akademické půdě.

Teoretická část je přehledně zpracována, je znát studentčina orientace v tématu. Upozornila bych jen na některé nesrovnalosti ve zmiňovaných faktech. Na str. 12 – akreditace dobrovolnické služby se dle novely zákona o dobrovolnické službě uděluje již na 4 roky (autorka uvádí 3), a dále na str. 15 – zapojení dobrovolníků do sociálních služeb - není úplně pravdou, že je bezpodmínečně nutné, aby osoby, které se rozhodnou vykonávat dobrovolnickou činnost, provozovaly svou činnost v režimu zákona o dobrovolnické službě, jak píše studentka. V současné době je pořád ještě daleko větší část dobrovolníků, kteří nepůsobí v akreditovaném režimu podle zákona o dobrovolnické službě, třeba proto, že se pro malou skupinku dobrovolníků nevyplatí žádat o akreditaci, případně proto, že příspěvkové organizace o akreditaci žádat nemohou. Pokud dobrovolníci přicházejí do zařízení sociálních služeb mimo režim akreditace, mohou do něj vstupovat podle standardu kvality č. 9 (dle přílohy č. 2 prováděcí vyhlášky k zákonu o sociálních službách).

V praktické části využila studentka kvantitativní výzkum. Studentka dostatečně popisuje metodiku, chybí mi jen popis distribuce dotazníku. Data jsou přehledně prezentována deskriptivní statistikou, oceňuji, že k ověření hypotéz využila studentka Pearson Chi-Square test. Ve výsledcích je z mého pohledu diskutabilní zařazení zahraniční stáže zprostředkované univerzitou do zahraničního dobrovolnictví (graf č. 7 a 8) – dle mého názoru mluvíme spíše o studijním pobytu, který má jiné atributy než dobrovolnická činnost.

V diskusi studentka víceméně opakuje výsledky jednotlivých otázek a snaží se je diskutovat s výroky autorů odborných publikací. Bohužel s mého pohledu někdy diskutuje dvě odlišné věci, např. na str. 50 (poslední odstavec) – studentka nesouhlasí s výrokem, že formální dobrovolnictví je předmětem zájmu vzdělaných lidí z toho důvodu, že jen nízký počet respondentů výzkumu má zkušenost s dobrovolnictvím v zahraničí. Existuje ale mnoho dalších oblastí dobrovolnické činnosti, kde se vzdělaní lidé mohou zapojit a zapojují se. Dále např. na str. 51 (poslední dva řádky) – z výzkumu vyplývá, že 40 % respondentů označilo za nevyhovující komunikaci s vedením organizace. Toto studentka diskutuje s myšlenkou

Brumovské a Málkové (2010), které tvrdí, že je důležité, aby dobrovolník a jeho mentor rozvinuli svůj vztah. Nicméně toto je myšleno v kontextu mentoringového vztahu menteeho a mentora, ne ve vztahu vedení organizace/koordinace dobrovolníků. Zde je profesionální vztah a podpora samozřejmě na místě, ale nejedná se zde o mentoringový vztah dle vymezení autorek. Podobné věci jsem zaznamenala v diskusi ještě několikrát.

Z mého pohledu studentka v diskusi porovnává někdy její konkrétní výsledky z oblasti dobrovolnictví v zahraničí s poznatky platnými pro dobrovolnictví obecně (například oblastmi, časového zapojení či míry profesionalizace). Na přemýšlivého čtenáře to může působit chaotickým dojmem.

Z celkového hlediska je ovšem práce na dobré úrovni, proto ji hodnotím jako velmi dobrou.

Práce splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě:

1. ano
2. ne

Navrhovaná klasifikace:

1. výborně
2. velmi dobře
3. dobře
4. nevyhověl

Otázka k ústní obhajobě práce:

Datum: 25.5.2018 Podpis oponenta bakalářské práce: *Průhová*